

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejd!

Fra Nr. Nissum Højskole

4 April 1961 · 53. årgang

HJERTEKLAPPERNE

Både mennesker og højerestående dyr har et hjerte, og „fra hjertet udgår livet.“ Er hjertet godt, tåles mange mangler andetsteds, og er hjertet dårligt, nytter det kun lidet, om den øvrige organisme er god.

I hjertet sidder flere klapper, der regulerer livsstrømmen, blodet, så det strømmer ret vej ud i legemet. Klappen tillader nemlig blodet at løbe frit frem på sin rette bane, men når hjertet „slår“ - trækker sig sammen - træder klappen i funktion og hindrer, at blodet løber tilbage ad den vej, det kom fra. Kommer der for alvor kludder i disse klapper, betyder det døden, og selv små skavanker er nok til at gøre sundt til sygt.

Kristenlivet har også et hjerte, hvorfra livet udgår. Her gælder det også om, at klapperne er i orden, thi ellers bliver der ikke levet kristenliv.

Nissumstævne i Skjern

på KFUM. og K. lørdag den 6. maj kl. 20,00.

Forstander A. Kristensen taler. Lærerinde frk. Jepsen viser farvelsbilleder. Skjern strengekor medvirker. Kom selv og tag mindst én kammerat med. Indbydelsen er fra tidligere elever på Skjernegnen, der har fået den gode idé, men skolen vil også gerne stå som medindbyder.

Den livsafgørende klap hedder troen. Er troens klap i orden, udgår der en levende strøm fra hjertet. Men hvordan går det for dig, når din tro prøves, holder klappen, eller går strømmen den anden vej? Ofte giver klappen efter og sprænges af livets uundgåelige tryk.

Der er en klap, som hedder bønnens klap. Den skal regulere, at bønnen strømmer og også går ret vej hen. Der er så mange vanskeligheder og så mange glæder, der presser på, der er så

Nissumstævne i Vinderup

i Vinderup menighedshus søndag den 28. maj.

Kl. 14,30: Velkomst ved A. C. Nielsen.
Fælles kaffebord.

Forst. A. Kristensen taler over emnet:
„Går det an at stole på Gud — i en
atomtid?“

Frit ordskifte og kort afslutning.
Sommerskolens elever indkvarteres til
aftensmad i gæstfri Svenstrup-hjem.

Kl. 19,30: Festligt samvær for ældre og yngre.
Højskolelærer Møller-Pedersen taler over
emnet: „Kristus, vort eneste håb?“
Gratis kaffe. — Afslutning ved lærer
K. Kjeldsen.

Hjertelig velkommen alle til begge møder. Lad os igen i år fylde menighedshuset. Medtag De unges Sangbog.

Venlig hilsen
A. C. Nielsen.

mange opgaver og forpligtelser, vi ikke selv kan klare, holder så bønnens klap, eller løber strømmen tilbage, og bønnen dør?

Der er kærlighedens klap. Den skal regulere, at kærligheden når frem ikke alene som ord, men også som handling, som tjeneste. Hvordan går det dig, når der er mest brug for uselvvisk kærlighed, holder klappen, eller går strømmen tilbage til dig selv som egenkærlighed? Det blev måske ikke til mere end „elske dem, som elsker dig“, det kan jo enhver hedning gøre.

Der skal også være en hjerteklap, som hedder godgørenhedens klap. Hvis den sidder, som den skal, er den sammenvokset med den foregående. Hvor trænger verden — og vi selv — til godgørenhed sammenvokset med kærlighed.

„Kærligheden gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, forbitres ikke, tilregner ikke det onde, glæder sig ikke over uretfærdighed, men glæder sig ved sandheden. 1. Kor. 13, 5—6.

P. Roesgaard.

Dagen i dag er din

April måned! Hvor er det en dejlig måned! Der har længe været tilløb til forår, men i april er det alvor. Luften er blevet en ganske anden, den er blevet mild. I skovbunden og bag hækken bryder forårsblomsterne for alvor igennem.

På markerne er der travlhed. Og ingen travlhed er skønnere end forårstravlheden. — Lærkerne synger, og mulden damper. Aldrig har man større lyst til at synge end netop under forårsarbejdet.

Der kan godt komme en rygende storm i april, men det er dog en forårsstorm, og man føler, at også den er med til at forberede sommeren. — Jeg forstår så godt Bjørnson, når han synger:

„Jeg vælger mig april,
fordi den stormer, fejer,
fordi den smiler, smelter,
fordi den evner ejer,
fordi den kræfter vælter —
i den bli'r som'ren til!“

Jo, april er en dejlig måned!

For os højskolefolk er der noget særligt over april. Vi har sagt farvel til vintereleverne efter en god og rig vinter med mange skønne oplevelser sammen med de unge, og endnu sidder der lidt vémod i sindet fra afskeden. — Der er også glæde over, at man nu kan få lov til at slappe lidt af og hvile ud oven på vinterens strabadser; men samtidig begynder tankerne dog at kredse om den forestående sommerskole.

En måned er jo ikke lang tid, og snart kommer sommerpigerne. Der skal nås meget i april. Vi skal rundt i landet til møder og stævner og hilse på gamle elever, og det er dejligt. Vi skal også nå at få aflagt familien et besøg. I haven ligger forårsarbejdet og venter. Men frem for alt må vi have forberedt og tilrettelagt sommerens arbejde. Alle de mange bøger, der i vinterens løb har hobet sig op på hylden, skal også læses i april. — Jo, der er nok at gøre, og en måned er ikke lang. Hvis man ikke passer på at udnytte tiden, så har den en sær tilbøjelighed til at smuldre bort.

Det med, at dagene har tilbøjelighed til at smuldre bort mellem fingrene på os, er egentlig en alvorlig ting. Det er det for os, der står i højskolens arbejde, og som skal have nået så meget, inden sommerpigerne kommer, og det er det for alle, som har fået dage betroet med rige muligheder. — Det er mærkeligt med sådan en dag, som vi er med til at bestemme indholdet af. Vi har ansvaret for den!

I den forbindelse kommer jeg til at tænke på et lille digt, som for en tid siden blev oplæst i den norske radio. Det kan nok have noget at sige til højskolefolk i april; men det har vist også noget at sige til alle bladets læsere, som har fået dage betroet; dage, som skal fyldes med indhold.

Lad mig derfor slutte disse betragtninger med at anføre ovennævnte digt til eftertanke:

„Dagen i dag er en mærkelig dag,
den er DIN!
Dagen i går slap dig ud af hænderne.
Den kan ikke få andet indhold end det,
du har givet den.
Dagen i morgen har du ikke noget løfte på,

Gymnastikkursus og FDF-førerkursus

på vinterskolen

Vore elever på vinterskolen vil foruden den almene højskoleundervisning få lejlighed til at deltage i et kursus i ledelse af gymnastik samt en lederuddannelse, der er anvendelig i de uniformerede kristne korps (FDF og KFUM-spejderne) samt andre kristne ungdomsforeninger.

Foruden den almindelige gymnastikundervisning, som alle raske elever naturligvis deltager i, vil de, der kunne ønske ovenstående uddannelse, få 60 ekstra timer fordelt på en uge i januar og en uge i marts. Timerne vil blive dels om dagen og dels om aftenen, og i disse to uger må højskolens almindelige timeplan lempes.

I de 60 ekstra timer underviser forbundssekretær i FDF, Jørgen Mejdahl.

Det er vor opfattelse, at meget kristent ungdomsarbejde går mindre godt, fordi der så ofte mangler egnede ledere, og vi håber, vore ansvarsbevidste unge forstår dette og derfor er villige til at dygtiggøre sig. Ud over de almindelige udgifter ved højskoleopholdet, skulle denne uddannelse ikke koste eleverne noget, men der bliver brug for flid og god vilje.

du ved ikke, om du kan regne med at råde
over den.

Men dagen i dag HAR du.

Det er det eneste, du kan være sikker på.

Den kan du fylde med, hvad du vil.

Benyt dig af det!

I dag kan du glæde et menneske,

i dag kan du hjælpe en anden.

I dag kan du leve sådan, at nogen i aften

takker GUD for, at du er til.

Dagen i dag er en betydningsfuld dag.

Den er DIN!"

Møller P.

Kære elever årgang 60-61

I skal lige have en lille „personlig“ hilsen, for i tiden føler vi, at I står os særlig nær.

Tak for den skønne vinter, vi havde sammen. Hvad havde skolen været uden jer.

Vore bedste ønsker og tanker følger jer. Vi

ønsker jer al den lykke, I kan tåle, men især ønsker vi, at jeres fremtid altid må præges af bøn, bibel og bekendelse. Og her må der kæmpes. — Alt det andet skal nok gå. Dog ønsker vi også, at I skal være rigtig flinke og dygtige der, hvor I har fået jeres plads — og lær og læs altid så meget som muligt.

Simun har fået læreplads hos købmand Andreasen, Lomborg pr. Ramme, og nu håber vi, at kunderne kan forstå ham.

Vi håber at se jer alle til elevfesten den første søndag i juli, ja vi begynder allerede lørdag den 1. om eftermiddagen.

Vi beder jer tilgive, hvad der her nok burde have været anderledes, og vi siger jer tak for gaven til skolen og for tegnede bidrag til støttestifonden. Tak for alt. *Os alle på skolen.*

Mere skoleophold?

To gange på efterskole!

Ti måneders efterskole!

Efterskole og højskole!

Det er ikke alene inden for folkeskolen, man arbejder med tanken om mere skolegang — om 8. og 9. skoleår, men også inden for de frie skolars kreds vinder tanken terræn. Behovet for bedre kundskaber er nærmest forfærdende, og oftest kan man fristes til at spørge en elev, om vedkommende virkelig har gået i skole i 7 år.

Når det står så dårligt til, har det sikkert mange årsager. Mange steder har der manglet egnede og flittige lærere, men hovedårsagen er sikkert den, at hjemmene ikke har sørget for, at børnene lærte deres lektier.

Bladene fortæller, at behovet for særundervisning bliver større og større. Man ikke en væsentlig del af årsagen hertil skyldes, at særundervisningen i hjemmene er ophørt? Vi vil da nødtigt tro, at der ligefrem er tilbagegang i slægten med hensyn til intelligens(?).

Men altså, behovet for mere undervisning eksisterer. En realeksamen kræver ikke alene 3 års skolegang, men også 2 års forberedelse. Det er ikke alle, der kan gå i skole så længe. Der er nogle, der skal arbejde og tjene til livets ophold. Selv om der findes præliminærkursus, hvor de mere målbevidste kan få en eksamen på godt 2 år, er det heller ikke alle, der kan komme frem ad den vej.

Så er efterskolen med 5 måneders kursus måske en nem og behagelig genvej til flere kundskaber, så man kan klare sig inden for handel og håndværk?

Selv om der vist gennemgående arbejdes godt på efterskolerne, fordi det er private skoler, der må kæmpe for deres eksistens (under normale forhold), og selv om skolegangen og skolelivet har en for mange elevers vedkommende tiltalende form, så er det selvsagt begrænset, hvad der kan nås på 5 måneder.

Det er derfor forståeligt, at der nu er efterskoler, der påtænker — eller har begyndt på — 10 måneders kursus eller to 5 måneders kursus

i forlængelse af hinanden. I praksis vil det sige, at skolerne får enten 10 måneders kursus, eller de får to klasser side om side med førsteårshold og andetårshold.

Tanken er sikkert meget rigtig, og det må også forventes, at den vil vinde udbredelse og tilslutning, selv om ingen kan se hvor langt.

Men så kommer der ligesom et bange spørgsmål. Vil det så ikke gå således, at endnu flere vil anse højskolen for overflødig?

Det andet kursus på efterskolen vil sikkert for de fleste blive billigere end et højskoleophold, og det kan gennemføres i en alder, hvor eleven kun kan tjene en mindre løn. — Endelig kan en god påvirkning i efterskolealderen blive en personlighedsværdi af livsvarig betydning.

Men hvad vil så højskolen? Ja, den vil møde eleverne i en mere moden alder og lykkeligtvis hører man ofte unge, der har været både på højskole og på efterskole, sige: „Jeg havde aldrig troet, at jeg skulle blive mere glad for nogen anden skole end den efterskole, jeg var på, men jeg synes nu alligevel, jeg har mere ud af mit højskoleophold — men jeg er jo også blevet ældre“.

Første gang, jeg mødte udtalelsen, var den fra en af vore efterskoleelever, der lige havde været på en anden højskole, og jeg blev naturligvis ikke særlig glad for den. Nok var slutningen både fornuftig og trøstende, men alligevel, den anden skole havde gjort bedst indtryk. Senere har jeg mødt den mange gange her på skolen, hvor adskillige af vore højskoleelever har været på en anden efterskole. Til at begynde med kan Nr. Nissum slet ikke måle sig med deres efterskole, men efterhånden bliver det anderledes, og så kommer udtalelsen, som ikke rummer ét nedsættende ord om efterskolen, men som fremhæver alderens betydning for frugtbar tilegnelse og overvejelse.

Livet selv har haft højskoleeleverne i skole, og derfor har de den bedste forberedelse. Og medens det vistnok desværre ret ofte er således, at efterskolens gode påvirkning af personligheden ikke er særlig holdbar under ugunsti-

ge forhold, så er det mit indtryk, at det standpunkt, man tager i en mere moden alder, bedre holder i livets storme.

I stedet for, at dårlige omgivelser får magten over en, kan det lykkeligvis gå således, at digteren Mads Nielsens ord kommer til at passe:

„... den ranker din vilje, den ildner din tro, den modstand, hvoraf du må mødes“.

Men modstanden kan let blive for stærk, hvis ens overbevisning ikke har en vis modenhed.

Det, jeg ville, kan i korthed siges således: Pas på, at jeres børn lærer mest muligt i skolen. Sørg for, at børnene passer deres hjemmearbejde. Er der mangler ved lærerne, så tal med lærerne i stedet for at tale om dem. Er der mangler ved skolen, så tal med skolekommissionen. Betydningen af en god skolegang er så indlysende, at man kan vente at møde forståelse. Send bare børnene på efterskole i 5 eller 10 måneder, men spring ikke højskolen over.

Gak hen og gør ligeså

I vinter havde vi 2 af vore tidligere efterskole drenge på højskolen, og da jeg fortalte efterskolepigerne (sommeren 1960) om disse indmeldelser, blev der en hvisken, der endte med en jublende erklæring: Vi kommer alle sammen igen i 64 — nej 63!

Nå, den slags indmeldelser tages jo kun for det, de er, og tit må det sikkert også tilrådes at søge en anden skole, når man skal på skole igen. — Men da vor lærerstab har været genstand for en væsentlig forandring, var det sikkert værd for mange af vore tidligere efterskoleelever at overveje, om de ikke skulle tage til Nr. Nissum anden gang og på højskole.

Realister

er meget velkomne på højskolen. Vi er klar over deres forspring i sprog og matematik m. m., men her er andre fag og en anden skoleform, og netop de dygtige elever vil altid kunne få mest ud af et højskoleophold.

Til overvejelse

„De fleste anvender den første del af deres liv til at gøre den anden del ulykkelig.“

Forfatteren til ovenstående pessimistiske betragtning er franskmænd La Bruyere. I leksikon står der om ham: Han er borgerstandens første filosof, stilfærdig gør han gennem sine iagttagelser og betragtninger opposition. — Det har moret ham at sammenstille sine iagttagelser og idéer rent dagbogsagtig — hans livssyn er pessimistisk, men til en virkelig reformerende virksomhed har han ikke følt trang.

Så vidt leksikon.

Men højskolen?

Ja, højskolen nødes vel til at give ham frygtelig ret, men den føler trang til at reformere. Den vil prøve på at hjælpe ungdommen til at leve således, at manddommen ikke skal blive ulykkelig.

☆ Hjemme fra skolen

Inden eleverne rejste, så vi en søndag aften den smukke film: Du skal elske, og en aften havde vi besøg af FDF's orkester, der blæste os et godt stykke, ja, mange gode stykker. En stormvejr dag var vi en timestid ved Bovbjerg, hvor vi unægtelig morede os ved at lege med bølgerne, og en dag, da der var fint vejr, besøgte vi Harboøre og Thyborøn. Da dette var vor sidste udflugt, og der endnu var lidt penge i udflugtskassen, drak vi vor eftermiddagskaffe på det smukke sømandshjem i Thyborøn, og iøvrigt besøgte vi denne meget ejendommelige havneby. På Harboøre kirkegård dvælede vi ved de store fællesgrave og besøgte den meget smukke kirke. Jeg håber, vi den dag fik varige indtryk.

Så kom forældredagen, og næsten alle eleverne havde besøgt hjemmefra. Vi havde en smuk eftermiddag, og lærerne og elevernes arbejder høstede megen anerkendelse. Om aftenen var der afskedsfest med revy og taler. Eleverne gav blomster og en pengegave til skolens udsmykning. Vi havde et dejligt samvær, men det var vemodigt, at det var vort sidste.

Til påske var skolen tom for elever, og alle

piger havde fri, så vi oplevede nogle forholdsvis rolige dage.

Lige efter påske havde vi besøg af en svensk højskole, hvilket altid er en oplevelse, og derefter havde vi i 3 dage årsmøde for KdF. Det kneb lidt med at skaffe sengeplads til 88 liggende gæster, men gode naboer hjalp os, så det gik. Heldigvis havde de 88 selv sengetøj med, hvad vore svenske gæster ikke havde, men da lånte vi masser af tæpper fra Lemvig missionshotel. Jo, det er godt med „gode naboer og deslige“.

Alle disse gæster var skyld i, at håndværkere og hovedrengøringen blev forsinket en uge, men vi er heldigvis godt hjulpede, så vi får nok skolen fin, inden sommereleverne kommer.

Selv om der af og til kommer en indmeldelse til højskolen til sommer, så har vi dog stadig nogle få ledige pladser, som vi meget gerne vil have besat, og der kan søges amtsunderstøttelse helt til udgangen af april.

Højskolen til vinter tegner foreløbig godt, men der skulle dog gerne komme mange flere.

Til efterskolen kan vi modtage indmeldelser til vinteren 62-63 og til sommeren 63, og begge hold har begyndt at tegne sig.

Vi ville gerne have en ugift lærer til november, og foreløbig kan vi kun love ham plads for vinteren. Han skulle gerne være dygtig til gymnastik, idræt og sang, men hvor finder vi en sådan mand?

Vi mangler stof til bladet. Skriv noget godt og send det inden 10. maj.

Hovedrengøring

Hovedrengøring i forbindelse med alt muligt håndværksarbejde synes mig en meget kedelig opfindelse, og kunne opfinderen fanges, så burde han (eventuelt og rimeligvis: hun) have en forfærdelig straf.

Jeg har travlt, men det gør ikke noget, for det er jeg vant til. Det gale i denne hovedrengøringstid er, at jeg ikke kan holde orden i mine sager. Alt bliver flyttet, og trods de dyreste forsikringer om, at alt skal blive lagt på

samme plads igen, så kan jeg ikke finde mine sager, hverken i selve uvejrperioden eller i det forholdsvis fredelige halve år, der følger efter.

Nu har vi spist til aften i et eller andet rodet rum — sammen med kone og piger, der er iført nogle ejendommelige dragter, som skal slides lidt endnu, inden vi ikke skal se dem mere. Så skal jeg klædes om, for jeg skal ud at tale ved en konfirmandfest, og jeg skal skynde mig med omklædningen og desuden køre med største tilfældelige hastighed, for det er et stykke borte, og det er allerede kl. 19,30. Da jeg kommer med en udtalelse herom, skønt det ellers kun er pænt og sømmeligt at interessere sig for emner, der har med oprydning og rengøring at gøre, kommer min kone med et forfærdelsesråb: „Å, nu har jeg lige ferniseret i sovekammeret, hvordan skal vi få fat i dit tøj?“ Jeg spørger forsigtigt, om jeg ikke, da det jo snart bliver aften, og da belysningen jo ikke i alle missionshuse er så særlig effektiv, kunne tage af sted i mit gode daglige tøj, som jeg står i. Min kone syner mit ydre et halvt sekund, inden hun afsiger dommen: „Du ser forfærdelig ud i det gamle tøj, du kan dårligt nok være bekendt at bruge det i haven — det kan hænges på en stage derude, når fuglene bliver for slemme. Nå, men vi må have fundet nogle brædder til at lægge på gulvet, der lige er så pænt ferniseret, og så skal jeg lægge dit nogenlunde sæt tøj ind i badeværelset, så kan du klæde om derinde.“ Trekvartpåkledt og meget forsinket farer jeg omsider af sted. Et par seminarister er lige ved at blive kørt ned, men så kommer jeg i tanker om lærermangelen (og politiskiltet med „50 km“) og sætter farten ned.

Mødelokalet nås med 10 minutters forsinkelse, men heldigvis er de sidste forældre ikke rigtig kommet på plads endnu, så sagen er klar. — Nu var det så med at komme til samling om talen, der skal holdes om få minutter.

Da jeg lidt sent er kommet hjem igen, må jeg samle mine tanker om to problemer af vanskelig art: hvor kan jeg sætte min mappe, så jeg kan finde den igen i morgen, og hvordan finder jeg i seng uden at lave ulykker?

Nå, men alt kan jo gerne være godt for noget, og selv hovedrengøring kan have sine fordele, og disse må vel endda siges i væsentlig grad at overstige ulemperne, hvorfor hovedrengøring til slut skal have min anbefaling.

Men skulle vi mon ikke have hovedrengøring også i mange livsforhold?

Hvad f. eks. med vore pengesager? Hvis vi gjorde op til bunds i vor økonomi, så ville mange sikkert blive klar over, at vi bruger for meget til mange ting. Mon ikke det går an at nævne motorkøretøjer, nydelsesmidler, pynt, morskab og opmærksomheder i tide og utide. Og — om vi gjorde op, hvor meget vi i løbet af et år får givet til Guds riges gerning og til gaver på de steder, hvor vi intet får igen — mon vi da ikke måtte skamme os? Eller betænker vi slet ikke, at selv om tienden er juridisk afskaffet, så er den ikke afskaffet hverken i åndelig eller moralsk betydning.

Hvordan med forholdet til dine medmennesker? Der skulle vel ikke være et menneske, som du på god måde skulle have talt ud med? Der er ting, der skal stryges over med nænsom hånd, men der er også ting, der ikke kan ordnes uden en tilbundsgående „hovedrengøring“.

Der, hvor det kniber hårdest for mange med at komme i gang med hovedrengøringen, er vel nok i vort forhold til Gud. Dette med at lære sandheden om sig selv og blive bodfærdig er slet ikke morsomt, det kan være en langvarig og vil altid være en streng proces, men hvor er det dejligt, når det er overstået. En af vore elever har fortalt mig, at han huskede så levende sin fars omvendelse og den glæde, der dengang blev i hans hjem. Skønt han selv kun var en lille dreng dengang, så havde han fået en uforglemmelig oplevelse, og han nævnede også så pænt og ærbødigt, hvordan han huskede, at de begyndte at bede bordbøn.

Hvordan med troende menneskers tjeneste og vidnesbyrd med mund og liv? Åh, hvor vi trænger til at få ryddet ud og frisket op — til en rigtigt hovedrengøring.

★

HØJSKOLEPOST

Aarhus højskolekreds

Sammenkomst på KFUM, Klostergade 37, onsdag den 3. maj kl. 20. Taler: Missionær Janus Rasmussen, Aarhus. Emne: „Håndskriftsfundene i dødehavshulerne“. Derefter taler sekr. Arne Sørensen: „Kommer det os ved“. Entré 50 øre. Der serveres kaffe. Vel mødt.

P. u. v. *Jens Ganer.*

Vore møder

- 26. april. Thorsø, konfirmandf. A. Kr.
 - 2. maj. Gudum, konfirmandf. M. P.
 - 8. maj. Houe, konfirmandf. M. P.
 - 11. maj. Nørager, ungdomsm. A. Kr.
 - 24. maj. Tørring v. Lemvig. Unge hjem. M. P.
 - 27. maj. Skovsted. M. P. og A. Kr.
- Om stævner se forsiden af bladet!

Vandremappernes besøg

- 15. februar. „Guldsnoren“ 1941.
- 15. februar. „Anemone I“ 1960.
- 21. marts. „Bygklods II“ 1958.
- 23. marts. „Brevduen“ 1931.
- 1. april. „Brevduen“ 57-58.

Eleverne glemte

To frottéhåndklæder. Det ene er mærket K. H., det andet I. H. (eller J. H.).

En undertrøje mærket med T.

Et par korte underbukser med påsyet blåt mærke, men syningen er gået noget op, så mærket er utydeligt.

Ejermændene bedes skrive hertil, så skal vi med fornøjelse eftersende tingene.

TIL LYKKE!

Den 28. april vies i Simmelkær kirke frk. Elise Høj Andersen (58) og hr. Holger Østergaard Jensen (54-55). Adresse på bryllupsdagen: Herning Højskolehjem, Herning. Bopæl: Simmelkær, Sunds.

Den 29. april vies i Trandum kirke frk. Signe Christensen og hr. Karl Groth (59-60). (Bryllupsadressen er formodentlig Karstoft, Rønbjerg. Red.). Bopæl: Dybvad, Ørting.

Lørdag den 20. maj vies i Vinderup kirke frk. Else Spaabæk (58) og hr. Niels Justesen, Al pr. Vinderup. Adresse på bryllupsdagen: Højskolehjemmet, Vinderup.

Den 11. marts viedes frk. Gunhild Wittrup (59) og hr. gdr. Harald Mundbjerg, Herrup, Vinderup.

Den 6. maj vies hr. Jakob Kristensen (53-54) og frk. Llanis Pringle, Syd Rodesia. Jakob er nu fast ansat i Ø. K. Hans adresse, der står i elevbladet for januar, er måske ikke længere gyldig, så det er måske bedre at sende hilsener til „Holmegård“, Gundsømagle, Veksø, end til Syd Afrika.

Store Bededag d. 28. april vies i Lydum kirke frk. Petra Graungaard (60) og hr. postbud Henry Sørensen, Sdr. Vium. Bryllupsadresse: Lydum forsamlingshus pr. Tistrup.

Lørdag d. 13. maj vies i Nr. Broby kirke frk. Birgit Jeppesen (52) til hr. gdr. Børge Andersen, Tommerup. — Bryllupsadresse: „Søndergård“, Nr. Broby.

Lørdag d. 20. maj vies i Sahl kirke frk. Ingrid Volsgaard (60) og hr. gdr. Hartvig Nielsen, Svenstrup pr. Vinderup. Bryllupsadresse: Sevel forsamlingshus, Vinderup.

FRA EN VANDREMAPPE

„Jeg fik mod på livet efter at have været på højskole“.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1959 Frk. Birte K. Hansen, „Børnely“, Kjellerup — samme, Ljørslev, Nykøbing M.
1959 Frk. Else Christensen, KFUM, Løkken 28, Sønderborg — samme, Bjærtgård, Sdr. Bjært.
1959 Frk. Gunhild Vittrup, Højtofte, Herrup, Vinderup. — Fru Gunhild Mundbjerg, „Mundbjerggård“, Herrup, Vinderup.
1957 Sygeplejeelev frk. Vera Hofmand Kristensen, boligen 33, Amtssygehuset, Viborg — samme, funktionærboligen 90, 2. sal, Amts- og Bysygehuset, Viborg.
1956 Frk. Martha Vestergaard, Hjerminde, Bjerringbro. — Fru Martha Pedersen, „Sinding Møllegård“, Skægkær.
1956 Sygeplejeelev frk. Aase Johansen, Statshospitalet, Augustenborg, Als — samme, Fødeklinikken, Østergade 30, Aarhus.
1955 Frk. Else Marie Møller, Missionshotellet, Holstebro — samme, „Vestegården“, Sundby, Snedsted.

- 1954 Frk. Dorthe Olesen, Vejlevej 1, Tarm — samme, Gl. Kirkevej 36, Tarm.
1952 Frk. Else Olesen, Nygård, Timring, Vildbjerg. — Fru Else Nielsen, Timring, Vildbjerg.
1951 Fru Nora Søltoft, Gurrøvej 10, Risskov — samme, „Helenesminde“, Helenevej 1 A, København V.
1950 Økonomaassistent frk. Ines Blom Madsen, sygehuset, Sorø — samme, Bredgade 17, Haslev.
1949 Fru sygepl. Annelise Svendsen, Rosenstykket 3, 3. sal, Vanløse — samme, Dansk Sømandskirke, Laego de Santos 13, 3. sal, Lisboa, Portugal.
1928 Fru pastor Bækgaard, Nors — samme, Tørring pr. Lemvig.
1922 Fru Kirstine Damgaard, Hunsballe mark, Gimsing, Struer — samme, B. og O. Byen 30, Gimsing, Struer.
1919 Frk. Laura Jacobsen, Randbøl. — Fru Laura Poulsen, Randbøldal, Randbøl.

Vinterskolen:

- 59-60 Knud Kristensen, Ejdal, Nr. Nissum — samme, Holmegård, Gundsømagle, Viksø.
59-60 Peder Mikkelsen, V. Hornshøj, Mejrup — samme, „Bakkegården“, Ejsing, Vinderup.
57-58 Niels Frandsen Jensen, Milanovej 30, København S. — samme, KFUM's soldaterhjem, Gothersgade 115, København K.
56-57 Gunnar Langborg Hansen, Korinth, Nissum Seminarieby — samme, Holbøl, Tørsbøl.
56-57 Per Kjælder, Vester Flyndergård, Bækmarksbro — samme, Dambrug, Flynder pr. Fåre.
56-57 Gudmund Jørgensen, Landbrugsskolen, Haslev — G. J., Sdr. Hauris, Tvis.
55-56 Gunnar Andersen, Ullerup, Aggersund — gdr. G. A., Fredensdal pr. Brovst.
55-56 Jens Østergaard, Merrildgård, Vildbjerg. — Hønsøerist Jens Østergaard, adr. Ole Ramsberg, Gaupen, Ringsaker P. O., Norge.
47-48 Ejnar Gatten, Tolstrup, Års — samme, Østergade, Overlade.
38-39 Gunnar Ingemann, Bromme, Munke-Bjergby. — Diakon Gunnar Ingemann, Hvilehjemmet „Solborg“, Linde Allé 25, Odense.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetorening
Redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUUP 10522